

25-28 τῆς ἐν Ἀρχ. Ἰδ. Δικ., ἐνθ' ἄνωτ.), καὶ φοβούμενος ἵνα μὴ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ οἱ συγγενεῖς τούτου τὴν διανομὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐσομένην διαθήκην ἀθετήσωσι καὶ ἀνατρέψω-
 σιν (Μ. ΓΕΔΕΩΝ, ἐνθ' ἄνωτ.), τὸ μὲν τὸ νόμιμον τῆς ἤδη συνταχθείσης διαθήκης, θεω-
 ρῶν ταύτην ὡς ἀδιάβλητον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, τὸ δὲ κηρύσσει αὐτῇ ἔγκυρον τὴν
 διαθήκην ἐφ' ὅσον ὁ διαθέτης θὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐγγράφῳ ὅρους. Εἰς
 τὴν περίπτωσιν ὅμως τοῦ παρόντος ἐγγράφου ὁ Πλαγινός, ἐρευνήσας τὸ νόμιμον τοῦ περιε-
 χομένου τῆς διαθήκης τοῦ Καμαράση καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τοῦ διαθέτου ὑπὸ
 τῶν διορισθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελεστῶν, παρέχει εἰς τοὺς τελευταίους τούτους βεβαίωσιν
 περὶ τοῦ γεγονότος. Εἶναι διάφορον ἐπομένως τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπικυρώσεως ταύτης
 πρὸς τὴν τῶν ἄλλων. Φαίνεται ὅτι ὁ ἔλεγχος ἐζητήθη παρ' αὐτῶν τούτων τῶν ἐκτελεστῶν,
 ἵνα ἀπαλλαγῶν πάσης εὐθύνης. Δὲν δύναμαι ὅμως νὰ διαγνώσω ἐπὶ τῇ βάσει ποίας ἀρχῆς
 ζητεῖται ἡ παροῦσα ἐπικύρωσις καὶ ποῖοι ἦσαν οἱ διέποντες τὰς τοιαύτας ἐπικυρώσεις κα-
 νόνες καὶ ἂν αὕτη ἦτο πάντοτε ἀναγκαία ἢ ὄχι. Εἶναι διὰ τοῦτο ἐρευνητέον τὸ ζήτημα
 ποία ἡ σχέσις ταύτης πρὸς τὰς διατάξεις τὰς ἀναφερομένας ὑπὸ τοῦ Μ. ΘΕΟΤΟΚΑ, Νο-
 μολογία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἥτοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ.Ε.Μ. Συμ-
 βουλίου ἐπὶ τοῦ Ἀστικοῦ καὶ Κανονικοῦ δικαίου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1800 μέχρι τοῦ 1896,
 Κωνσταντινούπολις 1897, σελ. 34 in fine ἐπ., σελ. 40, καὶ πιθανῶς πρὸς τὴν Νομολο-
 γίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, αὐτόθι, σελ. 309 ἐπ. Βλέπε καὶ ἄνωτ. σελ. 367 τοῦ
 παρόντος ἔργου. Ἐμπεριστατωμένη ἐρευνα εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς διαλεύκανσιν τοῦ ζη-
 τήματος ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Ἄλλη ἐπίσης ἐπικύρωσις διαθήκης εἶναι ἡ δημοσιευομένη
 ὑπὸ τοῦ Α. ΖΩΗ, Ἑγγραφα τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος ἐκ τοῦ Ἀρχείου Ζακύνθου ἐν Byz.- Neu-
 griech. Jahrbücher 13, 1937, σελ. λε'.

- 1 *Εὐδοκοθέντες θεία συνάρσει εἰς νῆσον σίφνον, κατὰ τὸ ἡγεμονικὸν ὑψηλὸν προ-*
- 2 *σκυνητὸν πουγιουρδὶ δὲν ἐλείψαμεν νὰ ἐρευνήσωμεν καὶ τὰ περὶ διαθήκης*
- 3 *τοῦ μακαρίτου καμαράση πέτρου ἀστυπαλαιότου, ἥτις μᾶς ἐπαρξήσασθῃ. καὶ*
σύμφω-
- 4 *ροι μετὰ τῶν ἐνταῦθα πάντων προεσιώτων εὗρομεν αὐτὴν τακτικὴν καὶ νόμιμον*
- 5 *κατὰ τε τοὺς ἱεροὺς νόμους καὶ τὰ τοπικὰ ἔθιμα. μάλιστα ἐξετάσαντες καὶ τοὺς*
- 6 *τῆς ῥηθείσης διαθήκης ἐπιτρόπους, ἐπληροφορήθημεν δι' ἐγγράφων ἀποδείξεων*
- 7 *ὅτι τὰ πάντα ἐγένοντο κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ ἀποθανόντος, μὲ σύμφωνον*
συναί-
- 8 *ρεσιν τῶν ῥηθέντων τριῶν ἐπιτρόπων, ὥστε τὰ προσδιοριζόμενα εἰς τε τοὺς κλη-*
- 9 *ρονόμους, ψυχικά, καὶ ἐλέη διενέμοντο κατὰ παντελῇ εὐχαρίστησιν ἀπάντων*
- 10 *τῶν μερῶν, χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ καμμία διαφωνία ἢ λογοτριβή. εἶδομεν*
- 11 *καὶ τὰ γεγονότα τακτικὰ ἀναγκαῖα ἐξοφλητικὰ ἀπὸ τε τοὺς κληρονόμους καὶ τὰ*
- 12 *λοιπὰ ἀνήκοντα μέρη. ὁθεν καὶ κατὰ ζήτησιν ἐπικυροῦντες καὶ ἡμεῖς*

- 13 τὰ πάντα, δίδομεν τὸ παρὸν εἰς χεῖρας τοῦ τιμιωτάτου Ἰωάννου πάου
 14 γυναικαδέλφου τοῦ μακαρίτου καμαράση, διὰ τὸ φαίνεται πάντοτε καὶ παντα-
 χοῦ ὅτι
 15 ἐνηργήθη κατὰ πάντα καὶ εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν ἡ διαθήκη κατὰ τὴν διατα-
 16 γὴν καὶ ἐσχάτην βουλὴν τοῦ διατιθεμένου, καὶ ὅτι ὁ ὤθηθεις Ἰωάννης, οὔτε οἱ
 ἐπί-
 17 τροποὶ δὲν ἐνέχονται εἰς τὸ παραμικρόν, ἐκτελέσαντες συμφώνως καὶ κατὰ
 18 γράμμα πάντες τὰ χρέη των. πρὸς περισσότεραν ἀσφάλειαν κατασφα-
 19 λίζεται τὸ παρὸν καὶ ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν διαληφθέντων ἐπιτρόπων, ἵνα
 20 ἔχῃ τὸ κῦρος ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ. 1819: Ἰουνίου: 28: Σίφνος
 2^α X. 21 Πλαγινὸς
 22 Κωνσταντῖνος
 3^η X. 23 * Κωνσταντῖνος μάτζας καὶ ἐπίτροπος τῆς διαθήκης

Verso

- 4^η X. 1 1819 Ἰουνίου 28 Σίφνος
 2 ἐπικύρωσις τῆς διαθήκης τοῦ μακ(α)ρ(ίτου) ἀρχ(οντος)
 3 Καμαράση πέτρου παρὰ τῆς ἐξουσίας